Europa-Parlamentet
2024-2029

Udvalget for Andragender

2025/2138(INI)

8.9.2025

UDKAST TIL BETÆNKNING

om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed – årsberetning 2024
(2025/2138(INI))

Udvalget for Andragender

Ordfører: Cristina Guarda

PR_INI_AnnOmbud

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE 12

BILAG: ERKLÆRING OM INPUT 18

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed – årsberetning 2024
(2025/2138(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2024,

– der henviser til artikel 10, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

– der henviser til artikel 15, artikel 24, stk. 3, artikel 228 og artikel 298, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til artikel 11, 41, 42 og 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"),

– der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD),

– der henviser til Europa-Parlamentets forordning (EU, Euratom) 2021/1163 af 24. juni 2021 om Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af dennes hverv (Den Europæiske Ombudsmands statut) og om ophævelse af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom[1],

– der henviser til den europæiske kodeks for god forvaltningsskik som vedtaget af Europa-Parlamentet den 6. september 2001,

– der henviser til rammeaftalen om samarbejde, som blev indgået mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand den 15. marts 2006 og trådte i kraft den 1. april 2006,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed,

– der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 148, stk. 2,

– der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A10-0000/2025),

A. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2024 formelt blev indgivet til Europa-Parlamentets formand den 13. maj 2025, og at Ombudsmanden, Teresa Anjinho, forelagde den for Udvalget for Andragender den 24. juni 2025 i Bruxelles;

B. der henviser til, at artikel 20, 24 og 228 i TEUF giver Den Europæiske Ombudsmand beføjelse til at modtage klager over tilfælde af dårlig forvaltning i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) under udøvelsen af

[1] EUT L 253 af 16.7.2021, s. 1 (ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1163/oj).

dens domstolsfunktioner;

C. der henviser til, at Ombudsmanden i 2024 indledte 415 undersøgelser, heraf 411 på grundlag af klager og 4 på eget initiativ, og at 427 undersøgelser (421 på grundlag af klager og 6 på eget initiativ) blev afsluttet;

D. der henviser til, at størstedelen af undersøgelserne i 2024 vedrørte Kommissionen (270 undersøgelser eller 65,0 %), efterfulgt af EPSO (27 undersøgelser eller 6,5 %), EEAS (16 undersøgelser eller 3,9 %) og Frontex (14 undersøgelser eller 3,4 %); der henviser til, at de resterende undersøgelser var fordelt som følger: OLAF (11 undersøgelser eller 2,6 %), Parlamentet (9 undersøgelser eller 2,2 %), Europol (8 undersøgelser eller 1,9 %), EIB (8 undersøgelser eller 1,9 %), Den Europæiske Unions Asylagentur (5 undersøgelser eller 1,2 %), andre EU-agenturer (33 undersøgelser eller 8,0 %) og andre EU-institutioner eller -organer (14 undersøgelser eller 3,4 %);

E. der henviser til, at der i de undersøgelser, som Ombudsmanden afsluttede i 2024, ikke blev konstateret dårlig forvaltning i 15,5 % af sagerne, problemet blev løst af institutionen i 61,1 % af sagerne, ingen yderligere undersøgelser var berettigede i 15,7 % af sagerne, og der blev konstateret dårlig forvaltning i 8,0 % af sagerne;

F. der henviser til, at de tre problemer, der lå i toppen af de undersøgelser, som Ombudsmanden afsluttede i 2024, drejede sig om gennemsigtighed og ansvarlighed (42,2 %), servicekultur (17,3 %) og ansættelse (14,1 %); der henviser til, at andre problemområder omfatter respekt for grundlæggende rettigheder, offentlig deltagelse i EU's beslutningstagning, etik, korrekt forvaltning af traktatbrudsprocedurer, whistleblowing og forsvarlig økonomisk forvaltning;

G. der henviser til, at Ombudsmanden i 2024 også gennemførte bredere strategiske undersøgelser og initiativer vedrørende systemiske spørgsmål i EU-institutionerne, der omfattede offentlig aktindsigt i dokumenter, grundlæggende rettigheder, etiske spørgsmål, ansvarlighed i beslutningstagningen og ansættelse af EU-tjenestemænd;

H. der henviser til, at Ombudsmandens rolle er afgørende for at sikre beskyttelsen af borgernes rettigheder i henhold til EU-traktaterne, for at sikre fuld gennemsigtighed, demokratisk ansvarlighed og integritet i EU's beslutningsprocesser og for at forbedre de etiske standarder i EU's forvaltning; der henviser til, at Ombudsmanden er en klagemekanisme for borgere, der har problemer med at få aktindsigt i dokumenter, som EU-institutionerne er i besiddelse af;

I. der henviser til, at Ombudsmanden iværksatte en undersøgelse på eget initiativ efter en offentlig høring om gennemsigtighed og ansvarlighed i EU's beslutningstagning på miljøområdet; der henviser til, at Ombudsmanden konkluderede, at den gennemsnitlige tid på 14,5 måneder og i nogle tilfælde flere år, som Kommissionen har brugt på at udarbejde udkast til afgørelser om meddelelse af eller afslag på godkendelse af farlige kemikalier på trods af den lovbestemte frist på tre måneder, udgjorde dårlig forvaltning; der henviser til, at Ombudsmanden også konstaterede, at Kommissionens undladelse af at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed i den tilhørende overordnede beslutningsproces udgjorde dårlig forvaltning, da det forhindrede offentligheden i at forstå status for de enkelte sager og årsagerne til forsinkelserne;

J. der henviser til, at Ombudsmanden undersøgte Rådet for Den Europæiske Unions fortsatte brug af virksomhedssponsorater, da dette har givet anledning til vedvarende og betydelig bekymring i offentligheden over den indflydelse, som sponsorer kan udøve på EU's beslutningsproces, navnlig på drøftelserne om EU's politik og lovgivning, der påvirker sådanne sponsorers private interesser, hvilket indebærer alvorlige omdømmemæssige risici for både Rådet og Unionen som helhed;

K. der henviser til, at Ombudsmanden indledte en undersøgelse på grundlag af en klage fra ikkestatslige organisationer, der fordømte det forhold, at den rådgivende industrielle gruppe under den europæiske platform for indkøb af gas, der er nedsat af Kommissionen, kun består af virksomheder, hvilket er i strid med Kommissionens regler om afbalanceret repræsentation; der henviser til, at Ombudsmanden fandt, at Kommissionens forklaringer med hensyn til den fuldstændige udelukkelse af repræsentanter for civilsamfundet, selv med observatørstatus, fra denne gruppe ikke var overbevisende; der henviser til, at Ombudsmandens inspektionsbesøg viste, at gruppen drøftede og arbejdede for yderligere strukturel energiforsyning med fossile brændstoffer med sociale, miljømæssige, økonomiske og geopolitiske konsekvenser for EU;

L. der henviser til, at Ombudsmanden gennemførte en klagebaseret undersøgelse af sammensætningen af Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol, hvis resultat bekræftede manglen på den nødvendige sociale og miljømæssige ekspertise i strid med bestemmelserne i Kommissionens meddelelse om Udvalget for Forskriftskontrol; der henviser til, at Ombudsmanden også undersøgte, hvordan Udvalget for Forskriftskontrol interagerer med interesserepræsentanter, og fastslog, at hvis opsøgende aktiviteter blandt medlemmer af Udvalget for Forskriftskontrol giver anledning til tvivl med hensyn til Udvalget for Forskriftskontrols uafhængighed og upartiskhed, bør medlemmerne af Udvalget for Forskriftskontrol afholde sig fra at udføre sådanne aktiviteter;

M. der henviser til, at Ombudsmanden indledte en klagebaseret undersøgelse af, hvordan Kommissionen arbejder på "hastende" lovgivningsforslag såsom den nylige ændring af EU's fælles landbrugspolitik, og af, hvordan Kommissionen vurderer, om dens forslag er i overensstemmelse med målene om klimaneutralitet i den europæiske klimalov[2];

N. der henviser til, at Ombudsmanden iværksatte en undersøgelse af Kommissionens beslutning om kun at indbyde repræsentanter for industrien til en workshop om pesticider, et arbejdsområde, der har direkte indvirkning på sundhed og miljø, og konkluderede, at Kommissionen kunne have sikret større gennemsigtighed; der henviser til, at Ombudsmanden fandt offentlighedens bekymring over tilrettelæggelsen af workshops alene for industrien for legitim, da disse opfattes som en mulighed for industrien til uretmæssigt at påvirke Kommissionens arbejde; der henviser til, at Ombudsmanden i forbindelse med undersøgelsen af reglerne om substitution af farlige stoffer i pesticider, herunder en vejledning om sammenlignende vurdering, gav udtryk for særlig bekymring over Kommissionens undladelse af at handle for at forbedre reglerne om substitution af pesticider, selv om det siden 2020 har været kendt, at de var

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

ineffektive;

O. der henviser til, at Ombudsmanden undersøgte, hvordan Kommissionen behandlede påstandene om en interessekonflikt, der involverede en af dens kommissærer i forbindelse med Kommissionens håndtering af en klage om traktatbrud; der henviser til, at Ombudsmanden bekræftede, at Kommissionen besluttede at henvise klagen om traktatbrud til Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI), selv om den blev advaret om, at broderen til kommissæren med ansvar for landbrug var blandt de medlemmer af det polske parlament, der havde foreslået den pågældende lovgivning; der henviser til, at Ombudsmanden fandt, at den måde, hvorpå Kommissionen havde vurderet interessekonflikten, var fejlbehæftet og blev opfattet som om den havde haft en negativ indvirkning på Kommissionens uafhængighed;

P. der henviser til, at Parlamentet med næsten enstemmighed godkendte Ombudsmandens særberetning om den tid, det tager Kommissionen at behandle begæringer om aktindsigt, og anmodede Kommissionen om at korrigere de systemiske forsinkelser i sin behandling af begæringer om aktindsigt, da de er i strid med de demokratiske principper, der er fastsat i EU-traktaterne; der henviser til, at Ombudsmanden konstaterede, at Kommissionen overskred de lovbestemte frister for gennemgang af oprindelige afgørelser om aktindsigt i 85 % af sagerne, og at der typisk forekom forsinkelser i forbindelse med begæringer om aktindsigt på områder af væsentlig offentlig betydning; der henviser til, at sådanne forsinkelser har særligt alvorlige konsekvenser i forbindelse med lovgivningsmæssige dokumenter, da de undergraver borgernes mulighed for at kontrollere EU's beslutninger og politikker rettidigt, hvilket hæmmer deres meningsfulde deltagelse i EU's demokratiske liv;

Q. der henviser til, at Ombudsmanden iværksatte en række undersøgelser af den manglende aktindsigt i lovgivningsmæssige dokumenter og kritiserede Kommissionens afslag på at give aktindsigt i input fra interessenter og medlemsstater om EU's forordning om naturgenopretning[3] og til dokumenter om revision af EU-reglerne om fødevareinformation til forbrugerne; der henviser til, at Ombudsmanden ud fra et mere systemisk synspunkt undersøgte EU-institutionernes overholdelse af princippet om lovgivningsmæssig gennemsigtighed som fastsat i EU-traktaterne og konkluderede, at både Rådet og Kommissionen ikke fuldt ud gennemførte dette princip;

R. der henviser til, at Ombudsmanden undersøgte dødsfald i Middelhavet og kortlagde alvorlige mangler i Frontex' rolle i eftersøgnings- og redningsoperationer, herunder den manglende sikring af, at Frontex' observatører af grundlæggende rettigheder inddrages tilstrækkeligt i beslutningstagningen i maritime nødsituationer, samt manglen på Frontex' interne retningslinjer for udsendelse af nødsignaler; der henviser til, at Ombudsmanden understregede, at der ikke findes nogen ansvarlighedsmekanisme på EU-plan, som uafhængigt kan undersøge de nationale myndigheders rolle, Frontex' rolle og Kommissionens rolle, som er ansvarlig for at sikre overholdelse af bestemmelserne om grundlæggende rettigheder i henhold til EU-traktaterne;

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1991 af 24. juni 2024 om naturgenopretning og om ændring af forordning (EU) 2022/869 (EUT L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj).

S. der henviser til, at Kommissionens afslag på at offentliggøre dokumenter vedrørende interessenternes input til dens lovgivningsforslag om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn ifølge Ombudsmanden udgjorde dårlig forvaltning, da det forhindrede offentligheden i at undersøge sådanne private interessenters indvirkning og indflydelse;

1. godkender Ombudsmandens årsberetning for 2024 og roser hendes fremragende redegørelse af Ombudsmandens vigtigste aktiviteter i 2024;

2. lykønsker den nye Ombudsmand med hendes udnævnelse og roser hendes tilsagn om at sikre, at EU-forvaltningen opretholder en borgerorienteret tilgang;

3. udtrykker sin påskønnelse af Ombudsmandens konstruktive samarbejde med Parlamentet, især Udvalget for Andragender, og med de andre EU-institutioner;

4. er særdeles bekymret over Kommissionens tilsidesættelse af de juridisk bindende frister for udarbejdelse af godkendelsesafgørelser vedrørende farlige kemiske stoffer; understreger, at Kommissionens betydelige forsinkelser udgør en alvorlig trussel mod menneskers sundhed og miljøet, da virksomhederne fortsat er i stand til at anvende sådanne kemiske stoffer, herunder per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS), som er forbundet med øget risiko for kræft og genetiske skader samt med nedsat reproduktiv sundhed;

5. mener, at Kommissionen som en prioritet skal tage fat på alle de alvorlige mangler i forbindelse med dens risikostyring i forbindelse med særligt problematiske stoffer og afvise enhver anmodning om godkendelse af sådanne stoffer og forbyde anvendelsen heraf, hvis der er vedvarende usikkerhed med hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet; er fast overbevist om, at Kommissionen fuldt ud bør gennemføre alle de henstillinger, der følger af Ombudsmandens undersøgelse, herunder en henstilling om, at ansøgninger om godkendelse af et særligt problematisk stof, der mangler alle de nødvendige oplysninger, afvises for at sikre, at virksomheder ikke fortsat må anvende disse farlige stoffer;

6. er af den faste overbevisning, at den fortsatte godkendelse af farlige pesticider skal ophøre med det samme; understreger, at Kommissionen skal forbedre reglerne om erstatning af farlige stoffer i pesticider betydeligt for at fremme sikre ikke-kemiske alternativer og hurtigt bevæge sig i retning af et bæredygtigt fødevaresystem og et giftfrit miljø; opfordrer indtrængende Kommissionen til at afstå fra at godkende "aktivstoffer" i pesticider, når det ikke er konstateret, at de er sikre at anvende, eller når der er behov for yderligere data for at få bekræftet, at de er sikre, og det i betragtning af de alvorlige konsekvenser, som anvendelsen af pesticider allerede har haft for menneskers sundhed og for miljøet, under fuld anvendelse af forsigtighedsprincippet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at godkendelsesprocessen er fuldstændig gennemsigtig og fri for interessekonflikter, og til at forpligte sig til at sætte en stopper for anvendelsen af alle syntetiske pesticider senest i 2035;

7. understreger, at EU-institutionerne skal garantere fuld gennemsigtighed og den højeste grad af borgerdeltagelse i EU's beslutningsproces; mener, at det er yderst vigtigt at sikre, at borgerne kan drage beslutningstagerne til ansvar, fuldt ud udøve deres demokratiske rettigheder og have adgang til alle relevante oplysninger og dokumenter, navnlig dem af lovgivningsmæssig karakter, herunder så længe lovgivningsprocessen er

i gang, således som det også fremgår af EU-Domstolens praksis; understreger, at EU-institutioner, -agenturer, -organer og -kontorer skal sikre fuld gennemsigtighed og overholde de højeste etiske standarder i deres interaktion med private interessenter;

8. kritiserer den manglende gennemsigtighed omkring private virksomheders identitet og art, samt angående de fordele, som de opnår til gengæld for sponsorering af uformelle ministermøder samt kulturelle og sociale arrangementer, der organiseres af Rådet for Den Europæiske Union, og beklager, at sådanne sponsorer endda har tilladelse til at anvende rådsformandskabets logo til kommercielle formål; mener, at denne praksis straks skal bringes til ophør, bl.a. i overensstemmelse med Parlamentets specifikke anmodning til Rådet i denne henseende, nemlig om at afstå fra at modtage virksomhedssponsorering og om at vedtage de strengeste regler for at forebygge interessekonflikter med henblik på at beskytte både Rådets og Unionens omdømme og integritet;

9. fremhæver den altafgørende betydning af Ombudsmandens aktiviteter med hensyn til at bidrage til at forbedre den afbalancerede sammensætning af Kommissionens ekspertgrupper, navnlig den rådgivende industrielle gruppe under den europæiske platform for indkøb af gas, i betragtning af de store sociale og miljømæssige interesser, der er involveret med hensyn til energipolitikker; beklager dybt, at Kommissionen besluttede helt at udelukke repræsentanter for civilsamfundet fra denne gruppe og give industrier for fossile brændstoffer privilegeret og uovervåget adgang til EU's politiske beslutningstagere og øge deres indflydelse på EU's beslutningstagning og dermed undergrave borgernes tillid, den offentlige kontrol og gennemsigtigheden;

10. understreger, at FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne i forbindelse med klimaændringer i en ny rapport fra maj 2025 til FN's Generalforsamling opfordrede til et totalt forbud mod lobbyvirksomhed i industrien for fossile brændstoffer, reklame og sponsorering og til, at offentligheden gives tilstrækkelig information om den fossile brændstofindustris bevidste bidrag til planetens kriser og om konsekvenserne af dens handlinger for menneskerettighederne over årtier;

11. støtter Ombudsmandens forslag til forbedring af Udvalget for Forskriftskontrol; mener, at det er afgørende, at medlemmerne af Udvalget for Forskriftskontrol vurderer både den faktiske risiko for utilbørlig påvirkning og offentlighedens opfattelse af deres uafhængighed, når de vælger deres outreachaktiviteter, og at de undgår at afholde møder med individuelle interesserepræsentanter; opfordrer Kommissionen til at sikre, at sammensætningen af Udvalget for Forskriftskontrol fuldt ud afspejler den mangfoldighed af ekspertise, der er specificeret i dens tilhørende meddelelse, dvs. de tre søjler i bæredygtig udvikling, nemlig makro- og mikroøkonomi, socialpolitik og miljøpolitik, og til klart at beskrive de kriterier, den anvender ved udvælgelsen af medlemmer af Udvalget for Forskriftskontrol, i betragtning af den centrale rolle, som Udvalget for Forskriftskontrol spiller, og den betydelige indflydelse, som dets udtalelser har på Kommissionens beslutningstagning inden for EU's lovgivningsprocedure;

12. roser Ombudsmandens undersøgelser af, hvordan Kommissionen udarbejdede et forslag om ændring af lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik; beklager, at Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af det pågældende forslag ikke foretog

en konsekvensanalyse, valgte ikke at høre miljøorganisationer og undlod at høre den brede offentlighed på passende vis; beklager dybt Kommissionens beslutning om at svække den fælles landbrugspolitiks miljøkrav uden grundigt at undersøge den tilgængelige dokumentation for at sikre, at de nye regler ikke undergraver EU's miljø- og klimamål og bæredygtigheden af EU's landbrug på lang sigt, hvilket er i strid med princippet om evidensbaseret beslutningstagning som fastsat i dens retningslinjer og værktøjskasse for bedre regulering samt i retspraksis;

13. udtrykker sin påskønnelse af Ombudsmandens fremragende arbejde med at opfordre Kommissionen til at sikre fuld og meningsfuld inddragelse af alle sociale og miljømæssige interessenter i dens beslutningsproces og med at bidrage til at forhindre, at beslutningsprocessen påvirkes unødigt af industrien;

14. mener, at det er afgørende, at Kommissionen fuldt ud og konsekvent gennemfører Ombudsmandens forslag til forbedring af håndteringen af potentielle interessekonflikter, der involverer dens kommissærer, nemlig at sikre, at enhver beslutningsproces, der overvåges direkte eller indirekte af den eller de berørte kommissærer, suspenderes, indtil der er truffet en endelig afgørelse om, hvorvidt der foreligger en interessekonflikt, og at underrette de relevante tjenestegrene om påstanden rettidigt, således at de kan påbegynde gennemgangen eller suspendere enhver relevant igangværende beslutningsproces hurtigst muligt;

15. understreger, at aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter er en grundlæggende rettighed, der er fastsat i EU-traktaterne, og spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at EU-institutionerne opererer på en gennemsigtig måde, hvilket styrker legitimiteten af og offentlighedens tillid til EU; forventer, at Kommissionen væsentligt forbedrer behandlingen af begæringer om aktindsigt, herunder gennem rettidig gennemførelse af alle Ombudsmandens henstillinger, hvilket i praksis viser, at gennemsigtighed er den styrende regel og en grundlæggende prioritet; mener, at det, hvis Kommissionens betydelige forsinkelser i behandlingen af begæringer om aktindsigt i dokumenter varer ved, vil være nødvendigt at anlægge sag mod Kommissionen ved EU-Domstolen på grund af overtrædelse af traktaterne, herunder artikel 15, stk. 3, i TEUF om retten til aktindsigt for EU-borgere og personer med bopæl i EU;

16. beklager, at Rådet og Kommissionen i mange tilfælde har nægtet at offentliggøre lovgivningsmæssige dokumenter ved hjælp af vage, abstrakte og uunderbyggede argumenter eller på grundlag af begrundelser, som EU-Domstolen allerede har afvist; påskønner Ombudsmandens vigtige arbejde på dette område for at sikre, at de berørte EU-institutioner straks offentliggør lovgivningsmæssige dokumenter, og understreger, at et afslag på aktindsigt kun kan forekomme under virkelig ekstraordinære omstændigheder;

17. understreger, at Frontex fuldt ud skal overholde de grundlæggende rettigheder i alle sine aktiviteter, herunder i sit direkte eller indirekte engagement i eftersøgnings- og redningsoperationer, og fuldt ud og konsekvent skal overholde den relevante internationale menneskerettighedslovgivning; understreger, at medlemsstaterne i henhold til de gældende EU-retlige og internationale retlige rammer er forpligtet til at yde bistand til ethvert fartøj eller enhver person i havsnød, uanset personens nationalitet eller status eller de omstændigheder, hvorunder den pågældende person findes;

18. støtter Ombudsmandens forslag om at afhjælpe alle de mangler, der er konstateret i hendes undersøgelse af dødsfald i Middelhavet, herunder hendes opfordring til Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen og Parlamentet om at nedsætte en uafhængig undersøgelseskommission, der skal vurdere årsagerne til det store antal dødsfald i Middelhavet, bl.a. med henblik på at gennemføre de ændringer, der er nødvendige for at forhindre en gentagelse af tragiske tab af menneskeliv;

19. understreger, at Ombudsmanden kritiserede Kommissionen for dens manglende gennemsigtighed med hensyn til de menneskerettighedsoplysninger, som den lagde til grund for undertegnelsen af aftalememorandummet mellem EU og Tunesien, og udtrykte bekymring over manglen på en forudgående konsekvensanalyse vedrørende menneskerettigheder, navnlig i forbindelse med søjlen "migration og mobilitet" i aftalememorandummet; forventer, at Kommissionen rettidigt gennemfører alle Ombudsmandens forslag til forbedringer ved at anvende de mest effektive foranstaltninger og opretholde de højeste standarder for beskyttelse af menneskerettighederne i alle migrationsrelaterede spørgsmål;

20. kritiserer Kommissionens afslag på at følge Ombudsmandens henstilling om i højere grad at give aktindsigt i dokumenter vedrørende udarbejdelsen af forslag til lovgivning til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn og dermed ikke sikre, at borgerne kan kontrollere, at Kommissionen handlede uafhængigt og udelukkende i offentlighedens interesse;

21. glæder sig over Ombudsmandens beslutning om at indlede en undersøgelse af, hvordan Kommissionen foretog målrettet dataindsamling om indvirkningen af ulvebestanden i EU; beklager, at Kommissionen har citeret en rapport fra ekspertgruppen Large Carnivore Initiative for Europe for at retfærdiggøre nedgraderingen af ulvens retlige beskyttelsesstatus i EU, til trods for at den tidligere havde anvendt samme rapport som begrundelse for at modsætte sig et lignende forslag, og til trods for, at der ikke var konstateret nogen væsentlig ændring i ulvebestandenes størrelse; er dybt bekymret over, at beslutningen om at nedgradere ulvens beskyttede status mangler et solidt videnskabeligt grundlag, en situation, der forværres af, at der ikke var offentlig aktindsigt i de relevante dokumenter, og at der blev gjort en utilstrækkelig indsats for at gennemføre passende forebyggende foranstaltninger, hvilket er i strid med bestemmelserne i Bernkonventionen[4]; frygter, at denne beslutning har skabt en bekymrende præcedens, der bringer den overordnede tilgang til bevaringsmål og forvaltningen af vilde dyr og planter og naturlige levesteder i fare;

22. glæder sig over Ombudsmandens række af forslag til Kommissionen om forbedring af gennemsigtigheden i handels- og teknologirådet mellem EU og USA, der fungerer som et forum til at koordinere tilgange og uddybe de handelsmæssige, økonomiske og teknologiske forbindelser; mener, at Ombudsmandens henstillinger skal gennemføres hurtigt og kombineres med yderligere retligt bindende krav for at opretholde de højeste standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed, navnlig i lyset af Kommissionens nylige alvorligt skadelige politiske aftale om yderligere at øge EU's afhængighed af USA i forskellige kritiske sektorer, herunder forsvar, kunstig intelligens og fossile brændstoffer, kombineret med tilsagn om at svække EU's energibestemmelser, hvilket

[4] Konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder.

er skadeligt for EU's grønne pagt og skaber ufordelagtige ubalancer for fødevare- og landbrugssektoren i EU;

23. roser Ombudsmandens overordnede aktiviteter for at beskytte rettighederne for personer med handicap med særligt fokus på EU-forvaltningens gennemførelse af FN's handicapkonvention, et bindende internationalt menneskerettighedsinstrument, der har til formål at fremme og sikre fuld og lige udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle personer med handicap; støtter Ombudsmandens synspunkt om, at EU som part i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap bør gå foran med et godt eksempel med hensyn til at overholde FN's standarder for rettigheder for personer med handicap;

24. bemærker, at EU-institutionernes rate for accept af Ombudsmandens forslag var på 82 % i 2024, hvilket er en lille forbedring i forhold til foregående år; er af den faste overbevisning, at Unionens institutioner, agenturer, kontorer og organer i alle tilfælde skal samarbejde tilfredsstillende med Ombudsmanden og fuldt ud og konsekvent overholde alle Ombudsmandens henstillinger;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt deres ombudsmænd eller tilsvarende kompetente organer.

BEGRUNDELSE

Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2024 blev formelt forelagt Europa-Parlamentets formand, Roberta Metsola, den 13. maj 2025, og ombudsmanden, Teresa Anjinho, fremlagde den for Udvalget for Andragender den 24. juni 2025 i Bruxelles.

Ombudsmandens mandat er nedfældet i artikel 24 og 228 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Artikel 24 i TEUF samt artikel 43 i EU's charter om grundlæggende rettigheder fastsætter retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand. I henhold til artikel 228 i TEUF er Den Europæiske Ombudsmand, som vælges af Europa-Parlamentet, beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af dårlig forvaltning i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner.

Yderligere hjørnesten, som navnlig er knyttet til Ombudsmandens rolle, er artikel 298, stk. 1, TEUF, som fastsætter, at "[u]nder udførelsen af deres opgaver støtter Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning", og artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvor det understreges, at "[e]nhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer".

Den Europæiske Ombudsmand hjælper personer, organisationer og virksomheder, der står over for problemer med EU's forvaltning, ved at behandle modtagne klager og søge at fremme forbedringen af god forvaltningspraksis ved at fremsætte forslag og henstillinger, når der konstateres tilfælde af dårlig forvaltning og bredere systemiske problemer i EU-institutionerne. Hvis Ombudsmanden ikke er i stand til at undersøge modtagne klager, forsøger kontoret at hjælpe alle, der søger bistand, på alle 24 officielle EU-sprog, f.eks. ved at rådgive om andre klagemuligheder.

I 2024 henvendte 17 770 borgere sig til Ombudsmanden, hvoraf 14 782 modtog rådgivning via den interaktive vejledning på Ombudsmandens websted, mens 724 anmodninger om information blev besvaret af Ombudsmandens tjenestegrene, og 2 264 blev behandlet af Ombudsmanden som klager.

Ud af de i alt 2 264 klager, som Ombudsmanden behandlede i 2024, lå 875 inden for og 1 389 uden for Ombudsmandens mandat.

I 2024 behandlede Den Europæiske Ombudsmand 1 389 klager, som ikke faldt inden for hendes mandat, hovedsagelig fordi de ikke vedrørte EU-forvaltningens arbejde. Knap 36 % af disse klager kom fra Spanien, Tyskland og Polen. Borgerne indgav klager til Ombudsmanden med spørgsmål vedrørende ligebehandling eller forskelsbehandling, forbrugerbeskyttelse, retssager, korruption og ansættelse. De klager, der lå uden for mandatet, vedrørte primært problemer med nationale, regionale eller lokale offentlige myndigheder, offentlige forvaltninger og offentlige serviceorganer samt nationale eller internationale domstole (såsom Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol). Visse klager uden for mandatet var rettet mod EU-institutioner, men vedrørte politisk arbejde eller lovgivningsarbejde.

I forbindelse med klager uden for mandatet præciserede Ombudsmanden sit mandat og rådede klagerne til at henvende sig til andre organer, der kunne hjælpe. Ombudsmanden vejledte f.eks. klagerne til at henvende sig til nationale og regionale ombudsmandsinstitutioner, EU-institutionerne (hovedsagelig Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet) og netværk såsom SOLVIT og de europæiske forbrugercentre. I tilfælde, hvor klagerne var utilfredse med specifik EU-lovgivning, rådede Ombudsmanden dem til at henvende sig til Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender.

I 2024 indledte Ombudsmandens kontor 415 undersøgelser, heraf 411 på grundlag af klager og 4 på eget initiativ, og afsluttede 427 undersøgelser (421 på grundlag af klager og 6 på eget initiativ). Som led i sit strategiske arbejde i 2024 var forskellige undersøgelser foretaget af Ombudsmanden bredere strategiske undersøgelser og initiativer vedrørende systemiske spørgsmål i EU-institutionerne.

De fleste af Ombudsmandens undersøgelser vedrørte Kommissionen (270 undersøgelser eller 65 %), efterfulgt af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) (27 undersøgelser eller 6,5 %), Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (16 undersøgelser eller 3,9 %) og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) (14 undersøgelser eller 3,4 %). Resten var fordelt som følger: Overvågningsudvalget for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (11 undersøgelser eller 2,6 %), Europa-Parlamentet (9 undersøgelser eller 2,2 %), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (EUROPOL) (8 undersøgelser eller 1,9 %), Den Europæiske Investeringsbank (8 undersøgelser eller 1,9 %), Den Europæiske Unions Asylagentur (5 undersøgelser eller 1,2 %), andre EU-agenturer (33 undersøgelser eller 8 %) og andre EU-institutioner eller -organer (14 undersøgelser eller 3,4 %).

De undersøgelser, som Den Europæiske Ombudsmand afsluttede i 2024, blev afsluttet af institutionen i 261 sager (61,1 %), der blev ikke konstateret dårlig forvaltning i 66 sager (15,5 %), og i 34 (8 %) sager fandt Ombudsmanden, at der forelå dårlig forvaltning.

Varigheden af undersøgelserne af de sager, der blev afsluttet af Den Europæiske Ombudsmand, var i gennemsnit mindre end seks måneder i 2024. 212 sager (50 %) blev afsluttet inden for tre måneder, 152 sager (36 %) blev afsluttet inden for 3-12 måneder, 44 sager (10 %) blev afsluttet inden for 12-18 måneder, og kun 19 sager (4 %) blev afsluttet efter mere end 18 måneder.

Acceptraten (andelen af positive svar på det samlede antal forslag fra Ombudsmanden) for 2024, som omfatter afsluttede sager i 2023, lå på 82 % af sagerne. Af de 92 forslag, som Ombudsmanden fremsatte for at rette op på eller forbedre deres forvaltningsmæssige praksis, reagerede EU-institutionerne positivt på 75.

De tre problemer, der lå i toppen af de undersøgelser, som Ombudsmanden afsluttede i 2024, drejede sig om gennemsigtighed og ansvarlighed (42,2 %), servicekultur (17,3 %) og ansættelse (14,1 %). Andre problemer omfatter korrekt forvaltning af traktatbrudsprocedurer, god forvaltning af personalespørgsmål, korrekt brug af skønsbeføjelser (herunder i traktatbrudsprocedurer), overholdelse af proceduremæssige rettigheder, tilskud, udbud, kontrakter, respekt for grundlæggende rettigheder, etik, offentlig deltagelse i EU's beslutningstagning, forsvarlig økonomisk forvaltning og whistleblowing.

- **Ansvarlighed i beslutningstagningen**

Ombudsmanden konstaterede dårlig forvaltning i forbindelse med Kommissionens betydelige og systemiske forsinkelser i udarbejdelsen af udkast til afgørelser om udstedelse af eller afslag på godkendelse af farlige kemikalier i strid med den lovbestemte frist på tre måneder. Ombudsmanden fandt også, at Kommissionens undladelse af at sikre tilstrækkelig gennemsigtighed i den relaterede overordnede beslutningsproces udgjorde dårlig forvaltning. Ordføreren beklager dybt, at de betydelige forsinkelser, som Kommissionen har akkumuleret, udgør en alvorlig trussel mod menneskers sundhed og miljøet, da virksomhederne fortsat kan anvende de kemiske stoffer, herunder per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS), hvilket forværrer risikoen for kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske virkninger.

Hun er af den faste overbevisning, at Kommissionen som en prioritet skal afhjælpe alle disse alvorlige mangler, overholde den juridisk bindende frist samt afvise enhver anmodning om godkendelse og forbyde enhver anvendelse af kemiske stoffer, når der er vedvarende usikkerhed med hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet. Ordføreren er overbevist om, at Kommissionen også fuldt ud bør gennemføre alle Ombudsmandens henstillinger efter resultatet af hendes undersøgelse.

Ordføreren er også fast overbevist om, at den fortsatte godkendelse af farlige pesticider straks skal ophøre, og understreger, at Kommissionen i høj grad skal forbedre reglerne om erstatning af farlige stoffer i pesticider for at fremme ikke-kemiske sikre alternativer med henblik på hurtigt at bevæge sig i retning af et bæredygtigt fødevaresystem og et giftfrit miljø.

Ifølge ordføreren skal Kommissionen afholde sig fra at godkende "aktivstoffer", der anvendes i pesticider, hvor der ikke er identificeret nogen sikker anvendelse, eller når der er behov for yderligere data, der bekræfter deres sikkerhed, under fuld anvendelse af forsigtighedsprincippet. Ordføreren understreger endvidere, at Kommissionen skal sikre en fuldt ud gennemsigtig godkendelsesproces uden interessekonflikter og forpligte sig til at bringe anvendelsen af alle syntetiske pesticider til ophør senest i 2035 og genfremsætte anmodningen fra mere end 1 millioner europæiske borgere under det vellykkede europæiske borgerinitiativ med titlen "Red bier og landmænd! Mod et bivenligt landbrug for et sundt miljø ".

Ordføreren kritiserer den alvorlige grad af manglende gennemsigtighed omkring private virksomheders sponsorering af uformelle ministermøder samt kulturelle og sociale arrangementer, der organiseres af Rådet for Den Europæiske Union, og beklager, at sådanne sponsorer også har tilladelse til at anvende rådsformandskabets logo til kommercielle formål. Ordføreren mener, at denne praksis skal standses øjeblikkeligt, bl.a. i overensstemmelse med den specifikke anmodning i denne forstand, som Parlamentet allerede fremsatte for nogle år siden.

Ordføreren roser Ombudsmandens bemærkelsesværdige arbejde med at opfordre Kommissionen til at sikre fuld og meningsfuld inklusion af alle sociale og miljømæssige interessenter i dens beslutningsproces og bidrage til at sikre sidstnævnte mod utilbørlig påvirkning fra industrien. Ordføreren værdsatte Ombudsmandens aktiviteter med hensyn til at bidrage til at forbedre den afbalancerede sammensætning af Kommissionens ekspertgrupper, navnlig med hensyn til den rådgivende industrielle gruppe under den europæiske platform for indkøb af gas, i betragtning af de store sociale og miljømæssige

interesser, der er involveret med hensyn til energipolitikker. Ordføreren kritiserer kraftigt Kommissionens beslutning om helt at udelukke repræsentanter for civilsamfundet fra denne gruppe, give industrier for fossile brændstoffer privilegeret og uovervåget adgang til EU's politiske beslutningstagere og øge deres indflydelse på EU's beslutningstagning.

Ordføreren minder om, at FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne i forbindelse med klimaændringer i en ny rapport fra maj 2025 til FN's Generalforsamling med titlen "The imperative of defossilizing our economies" ("Behovet for at forlade fossile brændstoffer i vores økonomier") opfordrede til et totalt forbud mod lobbyvirksomhed i industrien for fossile brændstoffer, reklame og sponsorering og til i tilstrækkelig grad at informere offentligheden om den fossile brændstofindustris bevidste bidrag til planetens kriser og om deres indvirkning på menneskerettighederne i årtier.

Ordføreren glæder sig over Ombudsmandens række af forslag til Kommissionen, der har til formål at forbedre gennemsigtigheden i handels- og teknologirådet mellem EU og USA, der fungerer som et forum til at koordinere tilgange og uddybe de handelsmæssige, økonomiske og teknologiske forbindelser. Hun mener, at Ombudsmandens henstillinger skal gennemføres hurtigt og suppleres med yderligere retligt bindende krav for at opretholde de højeste standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed, navnlig i lyset af Kommissionens nylige skadelige politiske aftale om yderligere at øge EU's afhængighed af USA i forskellige kritiske sektorer. Ordføreren understreger, at denne aftale klart vil skade EU's grønne pagt og bl.a. skabe ufordelagtige ubalancer for fødevare- og landbrugssektoren i EU.

Ordføreren værdsætter i høj grad Ombudsmandens undersøgelser af, hvordan Kommissionen udarbejdede et forslag om ændring af lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik, idet hun beklager, at Kommissionen ikke foretog en konsekvensanalyse, besluttede ikke at høre miljøorganisationer og undlod at høre den brede offentlighed på passende vis og dermed undlod at foretage en omfattende undersøgelse af den tilgængelige dokumentation i strid med princippet om evidensbaseret beslutningstagning som fastsat i Kommissionens retningslinjer og værktøjskasse for bedre regulering samt i retspraksis.

Ordføreren roser Ombudsmandens beslutning i 2024 om at indlede en undersøgelse af, hvordan Kommissionen foretog en målrettet dataindsamling om ulvebestandens indvirkning i EU. Hun er dybt bekymret for, at beslutningen om at nedgradere ulvens beskyttelsesstatus, uden solid videnskabelig dokumentation, der forværres af manglende offentlig aktindsigt og utilstrækkelige bestræbelser på at gennemføre passende forebyggende foranstaltninger, hvilket er i strid med bestemmelserne i Bernkonventionen, har skabt en meget dårlig præcedens til skade for den overordnede tilgang til bevaringsmål og forvaltning af vilde dyr og planter og naturlige levesteder.

- **Aktindsigt**

Ordføreren minder om, at Parlamentet med næsten enstemmighed godkendte Ombudsmandens særberetning vedrørende den tid, det tager Kommissionen at behandle begæringer om aktindsigt, og anmodede Kommissionen om at korrigere de systemiske forsinkelser i sin behandling af begæringer om aktindsigt, da de er i strid med de

demokratiske principper, der er fastsat i EU-traktaterne. Ombudsmanden konstaterede, at Kommissionen overskred de lovbestemte frister for gennemgang af oprindelige afgørelser om aktindsigt i 85 % af sagerne, og forsinkelser forekom typisk i forbindelse med begæringer om aktindsigt på områder af væsentlig offentlig betydning. Ordføreren fremhæver, at sådanne forsinkelser har særligt alvorlige konsekvenser, når der er tale om lovgivningsmæssige dokumenter, som undergraver borgernes mulighed for rettidigt at kontrollere EU's beslutninger og politikker, hvilket hæmmer deres meningsfulde deltagelse i EU's demokratiske liv.

Ordføreren mener, at det er nødvendigt at anlægge sag mod Kommissionen ved EU-Domstolen på grund af overtrædelse af traktaterne, herunder artikel 15, stk. 3, i TEUF om retten til aktindsigt for EU-borgere og personer med bopæl i EU, hvis Kommissionens betydelige forsinkelser i behandlingen af begæringer om aktindsigt varer ved.

Ordføreren minder om, at aktindsigt i de dokumenter, som EU-institutionerne er i besiddelse af, er en grundlæggende rettighed, der er fastsat i EU-traktaterne, og spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at EU-institutionerne opererer på en gennemsigtig måde, hvilket styrker legitimiteten af og offentlighedens tillid til EU. Ordføreren er fast overbevist om, at EU-institutionerne skal garantere fuld gennemsigtighed og de højeste niveauer af borgernes deltagelse i EU's beslutningsproces og sikre, at borgerne kan holde beslutningstagerne ansvarlige, fuldt ud udøve deres demokratiske rettigheder og have adgang til alle relevante oplysninger og dokumenter, herunder så længe lovgivningsprocessen er i gang, som det også fremgår af EU-Domstolens praksis.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ombudsmanden afsluttede i 2024 en undersøgelse på eget initiativ om, hvordan Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) opfylder sine forpligtelser vedrørende grundlæggende rettigheder i forbindelse med sine eftersøgnings- og redningsaktiviteter. Undersøgelsen undersøgte, hvordan Frontex sikrer overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer efter Adriana-forliset i juni 2023. Ordføreren understreger, at Frontex fuldt ud skal overholde de grundlæggende rettigheder i alle sine aktiviteter, herunder i sit direkte eller indirekte engagement i eftersøgnings- og redningsoperationer (SAR), fuldt ud og konsekvent i overensstemmelse med den relevante internationale menneskerettighedslovgivning. Ordføreren støtter fuldt ud Ombudsmandens forslag til forbedringer med henblik på at afhjælpe alle de mangler, der er konstateret i hendes undersøgelse af dødsfald i Middelhavet, herunder hendes opfordring til Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen og Parlamentet om at nedsætte en uafhængig undersøgelseskommission til at vurdere årsagerne til det store antal dødsfald i Middelhavet med henblik på bl.a. at foretage de nødvendige ændringer for at forhindre, at tragiske tab af menneskeliv gentager sig.

Som led i sit strategiske arbejde kritiserede Ombudsmanden også Kommissionens undladelse af at informere offentligheden om, hvordan den vurderede menneskerettighedsrisici, inden den undertegnede aftalememorandummet mellem EU og Tunesien, og udtrykte bekymring over manglen på en forudgående menneskerettighedskonsekvensanalyse, navnlig i forbindelse med søjlen "migration og mobilitet" i aftalememorandummet. Ordføreren opfordrer Kommissionen til at

gennemføre alle Ombudsmandens forslag til forbedringer rettidigt ved at anvende de mest effektive foranstaltninger og opretholde de højeste standarder for beskyttelse af menneskerettighederne i alle migrationsrelaterede spørgsmål.

- **Etiske spørgsmål**

I 2024 undersøgte Ombudsmanden risici for interessekonflikter. I en klagebaseret undersøgelse konstaterede Den Europæiske Ombudsmand også, at Europa-Kommissionen i forbindelse med behandlingen af en klage om traktatbrud ikke foretog en korrekt vurdering af påstandene om interessekonflikter vedrørende den daværende landbrugskommissær. Ordføreren mener, at det er yderst vigtigt, at Kommissionen fuldt ud og konsekvent gennemfører Ombudsmandens forslag til forbedringer af håndteringen af potentielle interessekonflikter, der involverer dens kommissærer, og sikrer, at enhver beslutningsproces, der overvåges direkte eller indirekte af en berørt kommissær, suspenderes, indtil der er truffet en endelig afgørelse om, hvorvidt der foreligger en interessekonflikt.

Ordføreren understreger, at EU-institutioner, -agenturer, -organer og -kontorer skal sikre fuld gennemsigtighed og overholde de højeste etiske standarder i deres interaktion med private interessenter.

Forbindelserne med Europa-Parlamentet

Ordføreren udtrykker sin påskønnelse af Den Europæiske Ombudsmands konstruktive samarbejde med Europa-Parlamentet, især Udvalget for Andragender, og med de andre EU-institutioner; Hun lykønsker den nye Europæiske Ombudsmand, Teresa Anjinho, med valget og roser hendes tilsagn om at sikre, at EU-forvaltningen opretholder en borgerorienteret tilgang.

Konvention om rettigheder for personer med handicap

Ordføreren roser Ombudsmandens overordnede aktiviteter i 2024 for at beskytte rettighederne for personer med handicap, idet der lægges stor vægt på EU-forvaltningens gennemførelse af FN's handicapkonvention, et bindende internationalt menneskerettighedsinstrument, der har til formål at fremme og sikre fuld og lige udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle personer med handicap. Ordføreren støtter Ombudsmandens synspunkt om, at EU som part i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap bør gå foran med et godt eksempel med hensyn til at overholde FN's standarder for rettigheder for personer med handicap.

BILAG: ERKLÆRING OM INPUT

Ordføreren erklærer på eget ansvar, at hun ikke i sin betænkning har medtaget input fra interesserepræsentanter, der er omfattet af anvendelsesområdet for den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister[1], eller fra repræsentanter for offentlige myndigheder i tredjelande, herunder deres diplomatiske missioner og ambassader, som i henhold til artikel 8 i bilag I til forretningsordenen skal angives i dette bilag.

[1] Interinstitutionel aftale af 20. maj 2021 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister (EUT L 207 af 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).